

ข้อคิดยามเช้า วันจันทร์ ที่ 20 ตุลาคม ค.ศ.2014

“องค์พระผู้เป็นเจ้า” (อสย 45:5)

ทรงเป็นเจ้านายและบ่อเกิดของทุกสิ่ง
ทุกสิ่งที่มีและเราเป็นล้วนเป็นของ
ประทานจากพระองค์ เราจึงต้องใช้สิ่งที่
พระองค์ประทานให้เราอย่างเหมาะสม
และสอดคล้องกับพระประสงค์ของ
พระองค์ เราต้องใช้สิ่งที่พระองค์ให้
ชั่วคราวในโลกนี้เพื่อรับใช้พระองค์และ
เพื่อนมนุษย์ของเรา อย่าให้สิ่งที่เราเป็น
และสิ่งเรามีชั่วคราวในโลกนี้เป็นอุปสรรค
ขัดขวาง แยกเราออกจากพระเจ้าและ

“ข้าพเจ้าได้คืนทุกอย่างแก่พระองค์แล้ว แม้แต่ชีวิตของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าได้ใช้มันเพื่อพระองค์และประชากรของพระองค์
เหมือนดังที่พระองค์เอง ทรงมอบตัวพระองค์ทั้งครบเพื่อไถ่บาปข้าพเจ้า”

เพื่อนมนุษย์ ตรงกันข้ามเราต้องพยายามใช้ทุกวิถีทาง ใช้ทุกสิ่งที่มีและเราเป็น เพื่อจะได้ไปอยู่ในเมืองสวรรค์เมื่อ
เราต้องจากโลกนี้ไป เพราะเมื่อถึงเวลานั้น ไม่มีใครสามารถเอาอะไรติดตัวไปด้วย สิ่งที่คงเหลืออยู่คือ คุณงามความดีที่
จะติดตัวเราไป ถ้าเราไปพบกับพระเยซูเจ้าในเมืองสวรรค์ เมื่อพระองค์ทรงถามเราว่า เราได้คืนสิ่งที่เป็นของของพระ
เจ้าให้กับพระเจ้าแล้วหรือยัง? เราได้ให้เวลากับพระเป็นเจ้า อย่างที่เราควรจะให้พระองค์แล้วหรือไม่? เราจะสามารถ
ตอบได้อย่างไม่รีรอว่า

“ข้าพเจ้าได้คืนทุกอย่างทุกอย่างให้กับพระองค์แล้วแม้แต่ชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ใช้มันเพื่อพระองค์และ
ประชากรของพระองค์ เหมือนที่พระองค์เองทรงมอบตัวพระองค์ทั้งครบเพื่อไถ่บาปข้าพเจ้า”

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี